

Časopis pro pěstování matematiky a fyziky

Antonín Pleskot

Konstrukce středu křivosti křivky jistou kvadratickou transformací z dané křivky odvozené

Časopis pro pěstování matematiky a fyziky, Vol. 48 (1919), No. 1-2, 56--59

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/121120>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1919

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

změní tato transformace formu $F(x, y | A)$ ve formu $F(\bar{x}, \bar{y} | \bar{A})$, takže svazek forem

$$(28) \quad F(x, y | A) + \lambda \cdot \Phi(x, y)$$

přejde touto transformací ve svazek

$$(28') \quad F(\bar{x}, \bar{y} | \bar{A}) + \lambda \cdot n\Phi(\bar{x}, \bar{y}).$$

Mezi pářnými svazků (28) a (28') pak platí rovnice

$$\bar{K} + L\lambda n - \bar{M}\lambda^2 n^2 - \lambda^3 n^3 = n^3(K + L\lambda - M\lambda^2 - \lambda^3),$$

kde čítel n^3 na pravé straně je substituční determinant. Z této rovnice soudíme, že

$$\bar{K} = n^3 K, \quad \bar{L} = n^2 L, \quad \bar{M} = n \cdot M.$$

Jest tedy dále

$$\bar{I} = n^2 I, \quad \bar{J} = n^3 J, \quad \bar{A} = n^6 A.$$

*
*
*

Pro nedostatek místa bylo nutno důkazy pouze co nejstručněji naznačiti. Doufám, že tím netrpěla srozumitelnost. Další výsledky, k nimž jsem dospěl v teorii singulárních A. f. sdělím, až to dovolí tiskové poměry.

V Praze, v dubnu 1918.

Konstrukce středu křivosti křivky jistou kvadratickou transformací z dané křivky odvozené.

Dr. Ant. Pleskot, professor v Plzni.

Pohybuje li se proměnlivý trojúhelník o vrcholech A, B, C tak, že vrcholy A a B sunou se po křivkách (A) a (B) , strana AB obaluje křivku (C_1) , strany BC a AC křivky (A_1) a (B_1) , pak z geometrie kinematické známo, kterak sestrojí se normála a střed zakřivení křivky (C) , kterou opisuje zbývající vrchol C .

Řešení úlohy této pochodíci od Mannheima jest sice obecné, avšak v obecném případě dosti komplikované.

V následujícím chceme uvéstí jednoduché řešení bez úvah kinematických a sice pro ten zvláštní případ, kdy křivky

(C_1) , (A_1) , (B_1) , jež obalují strany trojúhelníka degenerují v body; ukážeme, že řešením této úlohy současně podáno řešení úlohy odvodit střed zakřivené křivky jistou kvadratickou transformací z dané odvozené, kteroužto úlohu řešil dvorní rada p. Procházka v tomto časopise v ročníku 1906 str. 32. a násl., kinematickou geometrií.

Úloha, již řešiti budeme, jest tato :

Vrcholy A a B trojúhelníka ABC sunou se po křivkách (A) a (B) , jichž normály a středy zakřivení v bodech A a B jsou známy, při tom strana AB prochází pevným bodem C_1 , strany AC a BC pevnými body B_1 a A_1 .

Jest stanoviti tečnu a střed zakřivení v bodě C křivky (C) , již opisuje vrchol C .

Křivku (A) nahraďme v okolí bodu A kuželosečkou K_1 , která s křivkou (A) v bodě A oskuluje a prochází body B_1 a C_1 . Těmito podmínkami jest kuželosečka K_1 úplně stanovena, neboť je-li dán bod A se svým středem zakřivení, jest to tolik, jako jsou-li dány tři body.

Podobně křivku (B) nahraďme v okolí bodu B kuželosečkou K_2 , která s křivkou (B) v bodu B oskuluje a prochází body C_1 a A_1 .

Je-li kuželosečka dána třemi body a středem zakřivení v jednom z nich, pak další elementy kuželosečky této sestrojíme buď užítím Steinerovy paraboly aneb daleko jednodušeji konstrukcí, která plyne z konstrukce: „Sestrojiti střed zakřivení kuželosečky, dána-li tato čtyřmi body a tečnou v jednom z nich.“

Jednoduchá konstrukce této úlohy jest uvedena v přednáškách Sobotkových o diferenciální geometrii a sice na str. 221; z ní naopak obrácením plyne jednoduchá konstrukce dalších bodů kuželosečky, je-li tato dána bodem s příslušným středem zakřivení a dvěma dalšími body.

Pohybuje-li se nyní trojúhelník ABC tak, že body A a B sunou se po kuželosečkách K_1 a K_2 , strana AB prochází pevným bodem C_1 a strany AC a BC pevnými body B_1 a A_1 , pak bod C opisuje kuželosečku K , neboť paprsky B_1C a A_1C jsou nyní projektivní; patří totiž k danému paprsku B_1C jen jediný paprsek A_1C a naopak k danému paprsku A_1C jediný paprsek B_1C .

Kuželosečka K oskuluje v bodě C s křivkou (C) , neboť kuželosečky K_1 a K_2 v bodech A a B mají s křivkami (A) a (B) tři soumězné body společné a proto i tři soumězné společné body mají v bodě C kuželosečka K a křivka (C) .

Sestrojíme-li tedy střed zakřivení v bodě C kuželosečky K , která jest úplně stanovena, jest tím i sestroyen střed zakřivení křivky (C) v bodě C .

Řešení úlohy předchozí řeší i úlohu, o níž shora jsme se zmínili, kterak sestrojiti střed zakřivení křivky odvozené z dané křivky jistou kvadratickou transformací.

Transformace jest tato:

Jest dána kuželosečka K_1 a na ní body S_1 a S_2 a mimo tuto bod S_3 . K libovolnému bodu M křivky (M) sestrojíme příslušný bod M_1 kvadratickou transformací takto:

Paprsek MS_1 protne kuželosečku K_1 v bodě A ; pak paprsky S_2A a S_3M svým průsečíkem stanoví bod M_1 příslušný bodu M . Je-li nyní dána tečna a střed zakřivení pro bod M křivky (M) , jest sestrojiti tečnu a střed zakřivení v příslušném bodě M_1 odvozené křivky (M_1) .

Bodem M a body S_1 a S_3 proložme kuželosečku K_2 , která s křivkou (M) v bodě M oskuluje, t. j. má s ní v bodě M tutéž tečnu a střed křivosti. Aplikujeme-li nyní příslušnou transformaci kvadratickou na kuželosečku K_2 , pak transformuje se tato v kuželosečku K , neboť paprsky S_2M_1 a S_3M_1 jsou projekтивní, ježto k danému paprsku S_2M_1 patří jediný paprsek S_3M_1 , a naopak. Že kuželosečka K_2 transformuje se opět v kuželosečku, plyne i z toho, že kuželosečka K_2 prochází body S_1 a S_3 , které jsou základními body příslušné kvadratické transformace a tudíž transformuje se v čáru stupně 4—2, t. j. v kuželosečku. Kuželosečka K procházejíc body S_2 , S_3 , M_1 , oskuluje v bodě M_1 s křivkou (M_1) ; sestrojíme-li tedy v bodě M_1 střed zakřivení kuželosečky K , která jest úplně stanovena, jest tím i stanoven střed zakřivení křivky (M_1) v bodě M_1 .

Kuželosečku K_2 sestrojíme dle poznámky shora uvedené; dle konstrukce v Sobotkově diferenciální geometrii uvedené sestrojíme prajednoduše dva další body M' a M'' kuželosečky K_2 . Paprsky $M'S_1$ a $M''S_1$ protnou kuželosečku K_1 v bodech A' a A'' a pak průsečíkem k sobě příslušných paprsků $A'S_2$,

$M'S_3$ a $A'S_2$, $M''S_3$ zjednáme si další body M_1' a M_1'' kuželosečky K . Tím je dána kuželosečka K pěti body. Střed křivosti v bodě M_1 sestrojíme tak, že sestrojíme tečnu v bodě M_1 a pak použijeme opět Sobotkovy konstrukce středu křivosti, dána-li kuželosečka čtyřmi body a tečnou v jednom z nich.

O dvojných součinech vektorových.

Napsal Ph. Dr. Vlad. Libický.

W. Gibbs pojednává ve své „Vector Analysis“ (pag. 306) o zvláštních součinech dvou dyad, jež nazývá *dvojnými* (*double products*); rozeznává pak dva druhy těchto součinů: *double dot product* a *double cross product*. První z nich jest definován vzorcem:

$$a\mathbf{l} : b\mathbf{m} = (a \cdot b) (\mathbf{l} \cdot \mathbf{m}), \quad (1)$$

v němž dyady $a\mathbf{l}$ a $b\mathbf{m}$ jsou činitelé součinu a dvojtečka: znaménkem jeho.*) Výsledek jest součin skalárních součinů $a \cdot b$ a $\mathbf{l} \cdot \mathbf{m}$, tedy veličina skalární; i může tento dvojný součin vhodně býti nazván *skalárním*.**)

Druhý ze zmíněných dvojných součinů jest definován vzorcem:

$$a\mathbf{l} \times b\mathbf{m} = [a \times b] [\mathbf{l} \times \mathbf{m}]; \quad (2)$$

znaménko jeho jest $\times$ a výsledek dyadický součin vektorů $a \times b$ a $\mathbf{l} \times \mathbf{m}$. Zoveme pak tento dvojný součin *vektoriálním*.***)

Jest zřejmo, že k těmto dvěma druhům dvojných součinů lze připojit ještě třetí, jehož výsledkem jest (alespoň v trojroz-

*) Ježto se ve vektorové analýsi neuzívá tohoto znaménka pro výkon dělení, není se obávati, že bude dvojně násobení zaměněno s dělením.

***) Analytický tvar jeho jest:

$$a\mathbf{l} : b\mathbf{m} = a_1 b_1 l_1 m_1 + a_1 b_1 l_2 m_2 + a_1 b_1 l_3 m_3 + a_2 b_2 l_1 m_1 + a_2 b_2 l_2 m_2 + a_2 b_2 l_3 m_3 + a_3 b_3 l_1 m_1 + a_3 b_3 l_2 m_2 + a_3 b_3 l_3 m_3, \quad (1^*)$$

je-li $\mathbf{a} = a_1 \mathbf{i} + a_2 \mathbf{j} + a_3 \mathbf{k}$ atd.

****) Složitějšího analytického tvaru jeho tuto neuvádím. Poznámám, že součiny skalární kladu do závorek tvaru ( ), vektorové [ ], dyadické { }; kde by se však tyto závorky hromadily, vynechávám je.